

SPIKNYKTER, se *Spicknykter*.

SPIKOLJA, f. 1. sing. Olja, gjord af terpen-
tinolja med litet lavendelspirit, distillerade till-
sammans. Har sin benämning af Lavendels
latinska namn, *Lavandula Spica*.

SPIKSJUK, a. 2. (sjöt.) *S-t* kallas ett fartyg,
hvars jernförbindningar äro förrostade.

SPIKSKO, m. 3. pl. — *skor*. *S-or* kallas ett
slags skor, hvilka tillverkas på det sätt, att skons
alla delar skäras hastigt med maskiner och sam-
mannådas nästan lika hastigt med nådar eller fina
nubbar.

SPIKSMED, m. 3. Smed, som smider spik.

SPIKSMEDJA, f. 1. Smedja, der spik smides.

SPIKSMIDE, n. 4. Tillverkning af spik ge-
nom smide.

SPIKSTÅD, n. 3. Ståd, hvarpå spik smides.

SPIKTEN, m. 2. Ten, hvaraf en spik smides.

SPIKTUNNA, f. 1. 1) Tunna, hvari spik för-
varas. — 2) Tunna, inuti besatt med spikar.

SPIKTÅNG, f. 3. pl. — *tånger*. Tång, hvar-
med spikar urdragas.

SPILKUM, spilkumm, m. 2. (t. *Spilkumm*)
Större eller mindre halvklotformigt kärl af porslin.
Deraf Säs-, Mjölkspilkum.

SPILLA, v. a. 2. 1) Genom oaktsamhet råka
att utgjuta något litet af ett flytande ämne eller
att låta falla något af ett fint fördelat fast. *S.*
vin på sig. *S. salt på bordet*. *S. bört*, se
Bortspilla. — 2) (fig.) Se *Förspilla*. — *Spil-
lande*, n. 4.

SPILLAGE, spilläsch, n. sing. (af *Spilla*, med
fransk ändelseform) Hyad som vid arbete förspil-
les, affaller.

SPILLERNAKEN, —NY (af *Spillra*), se *Spil-
ternaken*, —ny.

SPILLKRÅKA, f. 1. Se *Svarta Hackspetten*.

SPILLKUM, se *Spilkum*.

SPILLNING, f. 2. 1) Uthållning genom ovård-
samhet. — 2) (fig.) Förspillning, affall, afgång,
förlust. — 3) En mera städad benämning på
Dynga.

SPILLO, gam. höjd kasus af numer a obrukliga
substantivet *Spilla*, sköfning. *Gifva till s.*, gifva
till sköfning, till pris, blottställa. *Gifva sitt lif
till s.* *Vara till s. gifven*, vara förlorad, öfver-
gifven, lemnad till plundring.

SPILLRA, f. 1. Tunt, spetsigt stycke, som
blifvit hugget eller spjelkadt af ett föremål. *Gå
i s-ror*, spillras, söndersplittras.

SPILLRA, v. a. 1. *S.* ell. *s. sönder*, hugga,
klyfva, spjelka sönder i spillror. — *S. sig*, v. r.
ell. *S-s*, v. d. Springa sönder, krossas i spillror.

SPILLSÄD, m. sing. Urrunnen säd.

SPILLVATTEN, n. 3. 1) Utspildt vatten. —
2) Qvarnvatten, som rinner bort onyttigt.

SPILLVÄG, m. 2. Lång rad af något spildt,
såsom af säd, mjöl, aska, o. s. v.

SPILNOT, f. 2. Ett slags fisknot.

SPILTA, f. 1. (af *Spjela*) Afbalkadt rum
för en häst, i ett stall.

SPILTBAK, m. 2. Balk på hvardera sidan
om en spilta.

SPILTBOM, m. 2. pl. — *bommar*. Bom ell.
stor stång emellan hästar, i ett stall, der ej spil-
tor finnas.

SPILTRÄ, sp'ilträ', n. 4. Målkärl för torra
varor.

SPINAT, se *Spenat*.

SPINDEL, sp'ind'l, m. 2. pl. *spindlar*. I.
(i äldre språket *Spinnel*, af *Spinna*) Benämning
på dem af Spindelkräken, som höra till första ord-

ningen, och spinna fina nät, hvari de fånga sitt
rof. *Aranea*. — *Ss. S-artad*, —lik.

SPINDEL, sp'ind'l, m. 2. pl. *spindlar*. II.
(t. *Spindel*) I allm.: lång smalt kropp. 1) Den
rörliga delen af en skruf. — 2) Nötens ena tapp
i ett flintlås. — 3) Axeln för oron i ett ur. —
4) Smal ihålig messings- eller jerncylinder, som
kringdrifves emellan dockorna på en svarfstoel. —
5) Se *Dorn*, 2.

SPINDELBEN, n. 3. 1) Ben af en spindel.
— 2) (fig. fam.) Ganska smalt ben.

SPINDELKLOFVE, m. 2. pl. — *klofvar*. Ett
slags filklöfve, som begagnas af urmakare.

SPINDELNÄT, n. 3. eller

SPINDELVÄF, m. 2. pl. — *väfvar*. Det slags
fina nät eller väfnad, som spindlar spinna, för att
deri fånga insekter.

SPINDELÖRT, f. 3. Örtsläktet *Thesium*.

SPINELL, spinä'll, m. 3. En glasglänsande,
genomskinlig stenart, vanligen röd, bestående huf-
vudsakligen af lerjord och talk.

SPINETT, spinä'tt, m. 3. (ital. *Spinetta*) Ett
slags klaver, der hvarje hammare anslår blott en
sträng.

SPING SPÅNGANDE, a. 1. (fam.) *S. s. ny*,
alldes ny, splitterny.

SPINK, sp'ingkg, n. sing. Affall vid skafning,
skärning, klipping, o. s. v.

SPINKIG, sp'ingkgig, a. 2. (fam.) Mycket
tunn och smal till växten. *S. kropp*. *S-a ar-
mar*. — *Spinkighet*, f. 3.

SPINNA, v. a. 3. Impf. *Spann*; pl. *Spunno*.
Sup. *Spunnit*. Part. pass. *Spunnen*. 1) Medelst
slända, spinnerock eller spinnmaskin sno lin, hamp-
a, ull, bomull o. s. v. till garn. *S. lin*, *hampa*,
o. s. v. *S. af ihop*, se *Afspinna*, *Hopspinna*.

S. ihop, äfv. blanda ihop genom spinning. *S. i'n*,
se *Inspinna*. *S. omkring*, genom spinning om-
gifva med. *S. upp*, *ut*, *öfver*, se *Uppspinna*,
&c. *S. ut*, äfv. fullborda spinningen af något. —
2) *S. tobak*, hopsno tobaksblad till ett rep, hvaraf
slutligen formeras en rulle. — *V. n.* Säges om
det egna ljud, liknande surrandet af en spinn-
rock, som kattor låta höra, då de trifvas väl och
sitta i ro och stillhet. — *Spinnande*, n. 4.

SPINNARE, m. 3. 1) En, som spinner. —
2) Ett släkte af Natfjärilarna. *Bombyx*.

SPINNARLÖN, f. 3. Lön för spinning.

SPINNEL, se *Spindel*.

SPINNERI, n. 3. Fabrik, der garn spinnes.

SPINNERSKA, f. 1. Qvinna, som spinner;
spinnande arbeterska på ett spinneri.

SPINNGODS, n. sing. (sjöt.) Skamfiladt tågvirke.

SPINNHUS, n. 3. Tjukhus för qvinnor.

SPINNMASKIN, --sch'i'n, m. 3. Maskin, hvar-
medelst spinning verkställes med större noggrann-
het och skyndsambhet.

SPINNRÖCK, m. 2. Maskin med hjul, som
sättes i rörelse antingen med handen (såsom på
Långrocken) eller genom trampning, och som be-
gagnas att spinna med. — *Ss. S-shjul*.

SPINNRÖCKSRULLE, m. 2. pl. — *rullar*.
Se *Rulle*, 2.

SPINNVÅRTA, f. 1. Vårta, hvarur vissa in-
sekter draga träden, som de spinna.

SPINT, se *Spink*.

SPINTA, v. a. 1. *S.* ell. *s. sönder*, klyfva i
små spjeler eller stickor.

SPINTISERA, v. n. 1. (fam.) Se *Grubbla*.

SPION, —ön, m. 3. (fr. *Espion*, ital. *Spione*)
1) En, som hemligen skickas till fienden, för att
kunskapa. — 2) En, som spionerar på andra.